

Martin Csontos

Svätý Charbel,
ochraňuj naše rodiny!

týždenná rodinná pobožnosť

Svätý Charbel,
ochraňuj naše rodiny!

Martin Csontos

***Svätý Charbel,**
ochraňuj naše rodiny!*

týždenná rodinná pobožnosť

Vydal: © Zachej.sk, 2019

Autor: © Martin Csontos

Grafika: © Tomáš Kyška

Redaktorka: PhDr. Zuzana Ring

Jazyková korektúra: Mgr. Martina Bodnárová, PhD.

Nihil obstat: Mons. Gabriel Ragan

Imprimatur: Mons. Bernard Bober, arcibiskup – metropolita,
ABÚ Košice – Prot. č. 300/19, 1. 4. 2019

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-097-8

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Úvod

Ludia zvyknú hovoriť, že keď sa človek rozhodne niečo zrealizovať, najťažšia vec je začať. Nevieť, či to platí všeobecne, no v prípade tejto brožúrky to bola stopercentná pravda. Dlhú som uvažoval, ako ju napísať, akú jej dať formu a nosnú myšlienku, no neustále som prestupoval na mieste. Inšpirácia napokon prišla, a to vo forme rozhovoru s jedným mojím priateľom – novopečeným oteckom. Po tom, čo som mu zablahoželal k radostnej rodinnej udalosti, sa reč nejakým spôsobom dostala k téme rôznych povier súvisiacich s narodením dieťaťa. Peter mi povedal, že zo všetkých strán počúva rady,

aby si na kočík určite nezabudli dať červenú stužku, a to dokonca aj od ľudí, ktorí chodia každú nedeľu do kostola. Spýtal som sa ho, ako na to reaguje. Odvetil: „Všetkým hovorím, že my sa za naše dieťaťko každý deň modlíme k Pánu Bohu a to považujeme za dostatočné, pretože neexistuje žiadna vyššia moc, ktorá by ho mohla účinnejšie ochrániť.“ Potom dodal: „Napriek tomu mi raz jedna príbuzná povedala: ‚Robíte dobre, že sa zaňho modlíte, aj my sa často modlíme, ale istota je istota – tú červenú stužku by ste si aj tak mali dať.‘“

Po skončení nášho rozhovoru sme šli každý svojou cestou a ja som premýšľal, prečo majú aj veriaci ľudia taký sklon k praktikám tohto typu. Chápem, že človek, ktorý neverí v Boha, môže pociťovať potrebu ochrániť seba a svojich blízkych pred vrtkavosťou osudu, a aj keď to neschvaľujem, celkom chápem, že rôzne magické úkony mu môžu dodať pocit ochrany zo strany vyšších síl. Prečo sa však

k niečomu takému utiekajú aj kresťania? Ako som sa tak nad tým divil, zrazu sa vo mne ozval vnútorný hlas:

Prečo ťa to tak prekvapuje? Nie si aj ty občas podobný týmto ľuďom? Pozri, včera si nevedel nájsť kľúče od bytu a čo si urobil?

No pomodlil som sa k sv. Antonovi a kľúče sa našli.

A keď sa blížil termín pôrodu vašej Klárky, čo si urobil?

Modlil som sa k blahoslavenému Titusovi Zemanovi a všetko dobre dopadlo.

A keď ste hľadali nové bývanie?

Prosil som o pomoc Pannu Máriu Fatimskú a ona nám pomohla. Čo je na tom zlé? Je predsa normálne prosiť svätých o pomoc.

To určite áno, ale položím ti takúto otázku: Čo bolo pri tvojich prosbách pre teba dôleži-

tejšie – aby si dosiahol, čo chceš, alebo aby si sa aj ty stal svätým?

Táto otázka ma usvedčila. Spomenul som si, ako som sa kedysi stretol s mimoriadne výstižným vysvetlením rozdielu medzi mágiou a náboženstvom. Človek praktizujúci mágiu používa nadprirodzené sily ako prostriedok na dosiahnutie svojich cieľov. Pre človeka praktizujúceho náboženstvo je božská skutočnosť¹ absolútnym cieľom, ktorému bezpodmienečne podriaďuje celý svoj život. Na základe toho som musel uznať, že moje modlitby ku svätým sa v mnohých ohľadoch až tak zásadne nelíšili od červenej stužky na kočíku.

V tomto duchu by som rád ladil aj sedemdňovú rodinnú pobožnosť k sv. Charbelovi, ktorá bude nasledovať. Sv. Charbel patrí medzi najväčších moderných kresťanských

1 Zámerné nepoužívam slovo „Boh“, pretože táto definícia neplatí len pre kresťanstvo, ale pre všetky náboženstvá, aj pre tie, ktoré nemajú kult osobného boha.